

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 31C/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120208026
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120208026.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou v právnej veci sporu žalobkyne: Š. E., E. XX.X.XXXX, I. D. XX, S., zastúpená: Mgr. Vladimír Šárnik, advokát, Rožňavská 2, Bratislava, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00151700, o zaplatenie sumy 7.797,68 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Konanie sa z a s t a v u j e v časti o zaplatenie sumy 6.836,45 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 6.836,45 eur od 16.6.2022 do zaplatenia a o zaplatenie 709,10 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 709,10 eur od 19.8.2022 do zaplatenia.
- II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 247,14 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 247,14 eur od 21.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 6.836,45 eur od 21.5.2020 do 14.6.2022, zo sumy 709,10 eur od 21.5.2020 do 17.8.2022, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.
- IV. Konanie sa n e p r e r u š u j e.
- V. Žalobkyňa m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 97 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 19.10.2020 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 7.797,67 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne za obdobie od 07.02.2020 až do zaplatenia.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým bola dňa 09.11.2018 ako chodkyňa účastníčkou dopravnej nehody, ktorú zavinila vodička vozidla Š. L., C.: G. E. I., E.. XX.XX.XXXX. K dopravnej nehode došlo na priechode pre chodcov na Q. tak, že vinníčka nehody nedala prednosť žalobkyni prechádzajúcej po priechode pre chodcov a pravou prednou časťou vozidla do nej narazila. Vozidlo, počas ktorého prevádzky došlo k dopravnej nehode, bolo v čase nehody poistené titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej pod číslom poisťnej zmluvy 8018398847. Nehoda je u žalovanej evidovaná pod číslom škodovej udalosti 1980106845. K dopravnej nehode došlo v dôsledku porušenia povinností vyplývajúcich z ust. § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z.z. vodičkou vozidla Š. L.. Vodička vozidla bola v čase podania žaloby obžalovaná na Okresnom súde Trnava, sp. zn. 3T/41/2020 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa ust. § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) TZ. Žalobkyňa v dôsledku dopravnej nehody utrpela zranenia (zlomenina oboch kostí ľavého predkolenia, roztrhnutie postranného kolaterálneho väzu) s trvalými následkami (obmedzenie pohyblivosti kolenného kĺbu), v

dôsledku ktorých bola práceneschopná od 09.11.2018 do 08.04.2019. Znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, traumatológia, ktorý pod č. 15/2020 vypracoval Z. A. Z. P., T. bolo podľa zákona č. 437/2004 Z.z. stanovené bodové ohodnotenie bolestného na 260 bodov a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 100 bodov. Pri hodnote bodu 20,26 eur žalobkyni prináleží odškodnenie vo výške 7.293,60 eur (5.267,60 eur + 2.026,- eur). Za vypracovanie posudku žalobkyňa uhradila znalcovi znalečné 199,20 eur. V období od 29.07.2019 do 26.08.2019 žalobkyňa podstúpila kúpeľnú liečbu, za ktorú uhradila poplatok 89,60 eur. Počas trvania kúpeľnej liečby žalobkyňa nemala nárok na nemocenské, ani nepoberala mzdu. Za obdobie kúpeľnej liečby jej tak ušiel príjem u jej zamestnávateľa O. F. - F., U.F.: XX XXX XXX, miesto podnikania S. X. XXXX/XX, XXX XX S. za 17 pracovných dní á 2,99 eur spolu hrubý príjem vo výške 101,62 eur. Pri ošetrovaní po dopravnej nehode boli zničené rifľové nohavice žalobkyne, ktoré zdravotnícky personál rozstrihol. Žalobkyňa tieto nohavice zakúpila v roku 2018 za cenu 19,90 eur. V dôsledku pohybových obmedzení bola žalobkyňa odkázaná na prepravu motorovým vozidlom, ktorú vykonával jej syn B. E., E.. XX.XX.XXXX, I. Z. XXX/XX, S., na svojom motorovom K. X. P., C.: S.. V období od 09.11.2018 do 14.05.2019 v súvislosti so starostlivosťou o žalobkyňu a jej prepravou najazdil celkom 995 km, čo pri priemernej spotrebe 5,6 litra nafty na 100 km predstavuje náklady 68,76 eur (pozn. súdu - v žalobe je nesprávny súčet jednotlivo uplatňovaných ciest, keď správnym súčtom v žalobe špecifikovaných položiek nákladov za pohonné hmoty je 68,74 eur). Tieto náklady žalobkyňa svojmu synovi uhradila. Žalobkyňa v čase nehody bývala a pracovala v Hlohovci. V dôsledku zranenia po nehode nebola schopná sama sa o seba postarať, preto bývala počas trvania liečby u svojej dcéry U. O. na adrese Y. XX, XXX XX S.. Na túto dobu si na pošte v G. zriadila službu doposielania poštových zásielok na obdobie od 23.11.2018 do 31.03.2019, za ktorú uhradila 25,- eur (15,- eur + 10,- eur).

Žalobkyni teda vznikla v dôsledku dopravnej nehody škoda:

Bolestné 5.267,60 eur
Sťaženie spoločenského uplatnenia 2.026,- eur
Znalečné 199,20 eur
Poškodené nohavice 19,90 eur
Pohonné hmoty 68,76 eur
Doposielanie pošty 25,- eur
Poplatok za kúpeľnú liečbu 89,60 eur
Ušlý príjem 101,62 eur

Prevádzkovateľka vozidla Š. L., ktorého prevádzkou bolo spôsobené zranenie žalobkyni, zodpovedá za škodu spôsobenú podľa ust. § 427 a nasl. OZ. Žalobkyňa si podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uplatňuje svoj nárok priamo proti žalovanej ako poisťovateľovi vozidla. Žalobkyňa vyzvala žalovanú na zapltenie bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia dňa 05.02.2020. Podľa ust. § 563 OZ je nárok žalobcu splatný na druhý deň po výzve, t.j. 06.02.2020. V dôsledku omeškania žalovanej vznikol žalobkyni v zmysle ust. § 517 ods. 2 OZ nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške.

3. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 15.12.2020 uviedla, že dopravnú nehodu popisovanú v žalobe žalobkyňou zo dňa 9.11.2018 eviduje ako poistnú udalosť pod č. 1980106845. Potvrdila, že do dňa vyjadrenia nepoukázala žiadnu náhradu škody, keďže nie je ukončené trestné konanie vedené voči E. I., a teda nie je preukázaná zodpovednosť poisťovnej. Žalobkyňa má v zmysle § 15 Zákona č. 381/2001 Z.z. síce priamy nárok na náhradu škody (o čom svedčí aj podanie žaloby len voči poisťovni), je však povinná tento nárok relevantne preukázať. Žalovaná sporovala, že žalobkyňa si dala na vlastné náklady vypracovať znalecký posudok o ohodnotení bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia (SSU) u A. P., čo nebolo potrebné, postačoval klasický posudok o bolestnom a SSU vystavený jej ošetrojúcim lekárom v zmysle Zákona č. 437/2004 Z.z., príp. mohla použiť znalecký posudok vypracovaný v trestnom konaní. A. P. v rámci bolestného ohodnotil nasledovné 2 položky: 198d - zlomenina oboch kostí predkolenia liečená operáciou vo výške 180 bodov - položku akceptuje, súhlasí s lekáorskými správami, 170 - pretrhnutie alebo úplné odtrhnutie postranného kolaterálneho väzu vo výške 80 bodov. O správnosti hodnotenia druhej položky má žalovaná pochybnosti. V zákone 437/2004 Z.z. sú 2 položky, ktorými je možné hodnotiť poranenie postranného kolenného väzu. Okrem pol.č. 170, ktorou sa hodnotí „pretrhnutie alebo úplné odtrhnutie“ je to ešte položka č. 168, ktorou sa hodnotí „natrhnutie väzu“ a k nej prislúcha bodové hodnotenie iba 35 bodov (oproti 80 bodom pri pol.č. 170). Zmienka o poškodení väzov

vyplýva len z prepúšťacej lekárskej správy zo dňa 21.11.2018 (ktorá je prílohou k ZP A.. P. predloženého žalobkyňou), kde sa v diagnostickom závere uvádzajú diagnózy 8832-Laesio LM gen.1.sin „bucket-handle“ a 68344-ruptura LCM gen I.sin gr.III, pričom nie je zrejmé, z akého vyšetrenia lekár pri stanovení tejto diagnózy vychádzal. Rozdielne od hodnotenia znalca A.. P. je v trestnom rozsudku uvedené, že navrhovateľka utrpela „natrhnutie“ vnútorného postranné väzu, čo by bola iba položka č. 168 vo výške 35 bodov. Takisto namietla hodnotu bodu vo výške 20,26 eur, ktorá je platná pre rok 2019, ale diagnózy hodnotené v rámci bolestného boli známe už v r.2018. Zo ZP A.. P. tiež vyplýva, že 5.12.2018 bola kontrola na ortopédii, kde boli odstránené stehy, preto akceptuje hodnotu bodu 19,08 eur. Taktiež nepovažuje za účelne vynaložený poplatok za vystavenie ZP vyúčtovaný A..P., keď tento nepovažuje za účelne vynaložený náklad v zmysle §2 ods. 3d a§7 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z., pre odškodnenie bolestného a SSU postačoval posudok vyplnený ošetrojúcim lekárom, nebol potrebný znalecký posudok. Žalovaná nesporevala uplatnený nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia, za kúpeľnú liečbu, sumu 101,62 eur ako ušlý príjem. Ku škode spôsobenej na poškodených nohaviciach žalovaná uviedla, že žalobkyňa udáva, že boli rozstrihané v nemocnici, takže poškodenie nevie preukázať, a že ich zakúpila necelé 2 mesiace pred nehodou v sume 19,90 eur. Nadobúdacia cena je primeraná, takže nárok ako taký nenamietla, otázna je jeho výška. Ak by aj nezohľadňovala amortizáciu, keďže deklarovaný vek je 1,5 mesiaca, ale z hľadiska poisťovne - žalovaného je potrebné odpočítať 25% za nepredloženie dokladu o kúpe v zmysle Vykonávacieho pokynu č. 6CL/2.0/VP/133/IT. V tomto smere teda akceptuje sumu 14,93 eur. Nárok na nahradenie nákladov za doposielanie pošty nie je krytý z povinného zmluvného poistenia, nejedná sa ani o škodu na zdraví, náklad spojený s liečením, ani o škodu spôsobenú poškodením, zničením, stratou alebo od cudzením veci. Cestovné náklady - cesty boli realizované s vozidlom S. A. B. E., vozidlo má spotrebu 5,6 l/100 km a palivo je nafta. Cenu PHM p. E. preukázal pokladničnými dokladmi. Cesty je možné akceptovať tak, ako sú vyčíslené v žalobe (korešpondujú s lekárskejšími správami a ďalšími dostupnými dokladmi), okrem posledných 3 ciest, a to cesty z 29.1.2019 do G. k ošetrojúcej psychiatrické, kde nie je preukázaný súvis s dopravnou nehodou, následne cesty z 29.1.2019 a 14.5.2019 do Z. na výsluch, keď tu nejde o náklad spojený s liečením. Cestovné náklady tak žalovaná považovala za preukázané a súvisiace s liečením žalobkyne vo výške 45,80 eur. Žalovaná vo vyjadrení sporevala i nárok na úroky z omeškania, ktorý je potrebné posudzovať podľa špeciálnej právnej úpravy v zákone 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení.

4. V priebehu konania prestal byť v konaní sporný základ nároku na náhradu škody v podobe zodpovednosti poistenca žalovanej za škodu spôsobenú žalobkyňou dopravnou nehodou ako aj nárok na úhradu bolestného a SSU podľa znaleckého posudku A..P. v žalobe pôvodne uplatnenej sume 5.267,60 eur a 2.026,- eur (a to aj na podklade chorobopisu - záznamu o hospitalizácii žalobkyne z Nemocnice s poliklinikou S. - čl. 154-179).

Podľa čiastočného späťvzatie žaloby zo dňa 17.7.2022 žalovaná žalobkyňu dňa 15.6.2022 uhradila prevodom na účet sumu 6.836,45 eur, ktorá predstavovala sumu 4.558,50 eur ako bolestné, 2.026,- eur sťaženie spoločenského uplatnenia, 101,62 eur stratu príjmu, 14,93 eur za poškodené nohavice, 45,80 eur za cestovné náklady, 89,60 eur za kúpeľnú liečbu. Vzhľadom na čiastočné plnenie žalobkyňa vzala žalobu späť v časti istiny vo výške 6.836,44 eur a príslušného úroku z omeškania pripadajúceho na obdobie po 15.6.2022. Žalobkyňa vzala žalobu späť v sume o 0,01 eur nižšej než bola úhrada žalovanej, keď v dôsledku chyby v súčte čiastkových nárokov omylom v žalobe uplatnila istinu o 0,01 eur nižšiu. Uvedené späťvzatie žalobcu vzhľadom na dané odôvodnenie súd posúdil vzhľadom na obsah podania ako faktické rozšírenie návrhu o sumu 0,01 eur pri späťvzatí sumy, ktorá bola reálne uhradená. Súčasne daným podaním žalobkyňa rozšírila svoju žalobu o úroky z omeškania z časti uplatnených nárokov za obdobie pred dňom 07.02.2020, keďže na úhradu časti uplatnených nárokov vyzvala žalovanú už pred týmto dátumom. Zmenu žaloby podľa predmetného podania súd pripustil na pojednávaní dňa 2.12.2022 uznesením vyhláseným na pojednávaní s tým, že bude rozhodovať o petite nasledovného znenia:

“Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňu sumu 7.797,68 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 7.797,68 eur od 7.2.2020 do zaplattenia a s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy

19,90 eur od 11.12.2019 do 6.2.2020

25,- eur od 17.5.2019 do 6.2.2020

68,76 eur od 17.5.2019 do 6.2.2020

89,60 eur od 19.9.2019 do 6.2.2020

101,62 eur od 10.10.2019 do 6.2.2020.”

Podaním zo dňa 18.8.2022 vzala žalobkyňa žalobu späť i v časti o zaplattenie sumy 709,10 eur s úrokom z omeškania za obdobie po 18.8.2022, ktorá suma podľa oznámenia žalovanej predstavovala doplatok bolestného. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou súd konanie v zodpovedajúcich

častiach vrátane úrokov z omeškania zastavil v zmysle § 145 ods. 2 CSP (výrok I. rozsudku). Po uvedenom zastavení konania predmetom konania medzi stranami zostali položky náhrady za znalečné v sume 199,20 eur, náhrada škody za poškodené nohavice v neuhradenej sume 4,97 eur, náklad na pohonné hmoty v podobe posledných troch ciset vyčíslených v žalobe - cesta zo dňa 29.1.2019 zo S. B. G. a späť s nespornými nákladmi vo výške 10,80 eur, cesta zo dňa 29.1.2019 z G. B. Z. v sume 1,35 eur a cesta zo dňa 14.5.2019 zo S. B. Z. v hodnote 10,79 eur, ako aj poplatok za doposielanie pošty v sume 25,- eur.

5. Sporové strany v priebehu konania navrhovali prerušenie konania, a to žalovaná do skončenia trestného konania týkajúceho sa dopravnej nehody, ktorou bola škoda spôsobená a žalobkyňa podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP v podobe návrhu na začatie konania o súlade § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. s čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy SR. Súd nevyhovel žiadnemu z návrhov na prerušenie konania, na ktorých následne ani strany neskôr netrvali, ale toto procesné rozhodnutie deklaroval vo výroku IV. (podľa § 162 ods. 3 CSP), keď nemal za daný žiaden z dôvodov na prerušenie konania, a to ani v podobe potreby vyčakať na skončenie trestného stíhania, keď dokazovanie vykonávané v trestnom konaní mohol pre potreby tohto konania vykonať i sám (a teda nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP), ako ani v podobe prerušenia konania podľa návrhu žalobkyne, keď na také konanie nevidel dôvod, keďže nedospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov.

6. K zostávajúcim sporným častiam predmetu konania žalobkyňa v konaní ešte uviedla, že žalovaná namieta účelnosť vypracovania posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia súdnym znalcom Z. P. na objednávku žalobkyne. V konaní pôvodne sporovala výšku bolestného a hodnotu bodu. Vzhľadom na obsiahlu polemiku, ktorú žalovaná vedie ohľadom otázky odškodnenia za bolesť, je zrejmé, že vypracovanie znaleckého posudku bolo nevyhnutné, a takto vynaložené náklady sú účelne vynaloženými nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ).

Žalovaná namieta výšku škody spôsobenú zničením nohavíc žalobkyne, keď sa dožaduje uplatnenia zrážky 25 % za nepredloženie dokladu o kúpe, čo má vyplývať z akéhosi vykonávacieho predpisu. Žalobkyňa si uplatnila náhradu za zničené nohavice nie iba vo výške primeranej, ale doslova vo výške symbolickej. Za takýchto okolností uplatňovať akúsi zrážku za nepredloženie nadobúdacieho dokladu, je doslova absurdné. Okrem toho, prameňom práva sú právne predpisy, nie akési interné písomnosti žalovanej. Žalobkyňa sa nedomáha od žalovanej náhrady škody ako poistená, ale ako poškodená na základe zákonnej povinnosti žalovanej plniť za poisteného škodcu. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou teda z podstaty veci nemôžu regulovať interné predpisy žalovanej ani zmluvné dojednania so škodcom.

Náklady na doposielanie pošty sú škoda, ktorá je priamym dôsledkom dopravnej nehody a súvisí s utrpenými zraneniami a ich liečbou úplne rovnako ako bolesť. Žalobkyňa bola odkázaná na starostlivosť svojej dcéry, ktorá býva v Skalici, preto si z miesta svojho vtedajšieho bydliska v G. musela zriadiť službu doposielania pošty do Skalice, keďže osobne si poštu vyzdvihovať nemohla a bolo by to aj ekonomicky neúčelné.

S rovnakým odôvodnením žalovaná spochybňuje aj cestovné náklady z 29.01.2019 a 14.05.2019. Návšteva psychiatricky nesúvisí s ošetrením po nehode, ale išlo pravidelnú ambulantnú liečbu psychiatrického ochorenia, ktorým žalobkyňa trpela už pred nehodou. Na uvedené vyšetrenie sa však v dôsledku zranení utrpených pri nehode nemohla dostaviť verejnou dopravou, pričom musela pricestovať z miesta jej aktuálneho pobytu v čase liečby v S.. Cesty na výsluch B. Z. jednak priamo súviseli s dopravnou nehodou a rovnako platí, že sa musela dostať zo S. a nemohla cestovať verejnou dopravou.

7. Žalovaná v konaní ešte uviedla k sporným častiam, že žalobkyňa bola v období po nehode liečená v nemocnici v S. W. posudzujúcim lekárom mal byť v zmysle § 2 ods. 3 písm. d) a v zmysle § 7 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. lekár tejto nemocnice. Nebolo dôvodné dávať si hneď vypracovávať znalecký posudok, štandardne sa aj v zmysle zákona 437/2004 Z.z. nároky na bolestné aj SSU uplatňujú a poskytujú na základe lekárskeho posudku (§ 3 ods.2 a § 4 ods.2 ZoN).

Pri výpočte náhrady škody zohľadnili zrážku 25% z dôvodu nepredloženia dokladu o zakúpení. Poškodená žalobkyňa si uplatnila škodu na nohaviciach, ktoré zakúpila iba 1,5 mesiaca pred nehodou, takže doklad o zakúpení ešte mohla mať odložený. Tento nárok si žalobkyňa uplatňuje len na základe svojho tvrdenia, keď nepredložila ani nadobúdací doklad ani poškodenú vec, žalovaný však považuje za samozrejmé, že v čase nehody mala nohavice na sebe a mohlo dôjsť k ich poškodeniu. Výšku škody

určil s ohľadom na svoju metodiku, pričom je smerodajné, že žalobkyňa má nárok na náhradu skutočnej škody.

Pri nároku na náhradu vzniknutých nákladov za doposielanie pošty právny zástupca argumentuje, že sa jedná o škodu, ktorá je priamym následkom dopravnej nehody. Tieto náklady však nespádajú pod žiadny z nárokov krytých povinným zmluvným poistením v zmysle § 4 ods.2 písm a,b,c a d) ZPZP. Žalobkyňa si ďalej uplatnila cestovné náklady pri návšteve psychiatricky, kde sama uvádza, že sa jednalo o pravidelnú ambulatnú liečbu psychiatrického ochorenia, ktorým žalobkyňa už trpela pred nehodu. Tieto cestovné náklady teda nemôžno uhradiť, keď tu nie je príčinná súvislosť s dopravnou nehodu. V súvislosti s doposielaním pošty do Skalice a cestovným za návštevy psychiatricky v G. poukázala žalovaná na skutočnosť, že žalobkyňa zmenila trvalé bydlisko do S., aj keď presný dátum im nie je známy. Vo vzťahu k úrokom z omeškania žalovaná poukázala na špecifickosť zákonnej úpravy, keď žalobkyňa si nárok uplatnila priamo voči poisťovni a nie voči škodcovi, pričom poisťovňa jej za vznik škody nezodpovedá. Omeškanie poisťovne je vzhľadom na špecifickú činnosť a postavenia poisťovne voči upravené osobitne od omeškania osoby zodpovednej za škodu a má riadny legislatívny rámec.

8. Podaním zo dňa 7.2.2022 dal žalobca k otázke úrokov z omeškania do pozornosti nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 214/2020: „Každý škodca by mohol logicky bez sankcie oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa ZoPZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 OZ) vzniknutej z ublíženia na zdraví. ... Poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. ... S tým úzko súvisí aj potreba zamyslieť (a neustále sa zamýšľať) nad dôsledkami, dopadmi (akéhokoľvek) výkladu, ktorý prijíma dovolací súd. Pokiaľ by skutočne poistiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia ZoPZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (kedy by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poistiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá). Účelom ZoPZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vykreoval osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poistiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Toho si je vedomý aj dovolací súd, ktorý si uvedomuje, že je povinnosťou poistiteľa prešetriť poistnú udalosť a poskytnúť plnenie. Výklad prijatý dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.“

9. Na pojednávaní dňa 8.7.2022 žalovaná doplnila, že pokiaľ ide o úrok z omeškania, má vedomosť o zmene rozhodovania po rozhodnutí Ústavného súdu, nesúhlasí však so stanoveným momentom omeškania ako je uplatnený v žalobe, keď v zmysle ZPZP poisťovňa má lehotu tri mesiace na samotné šetrenie poistnej udalosti a plnenie poisťovne je splatné do 15 dní od ukončenia šetrenia. Posudok A.. P., na základe ktorého si žalobkyňa uplatňuje bolesťné a SSU bol vypracovaný 31.1.2020 a poisťovni bol doručený cez webové rozhranie 5.2.2020.

10. Žalobkyňa na danom pojednávaní doplnila, že k oznámeniu o škodovej udalosti došlo 24.1.2019, cez webové rozhranie boli zaslané všetky dokumenty, 15.5.2019 boli zaslané podklady k nemocenskému a cestám k lekárovi, nákupu PHM a náklady doposlanie pošty a lekárske správy, ktoré boli do toho dňa k dispozícii, 17.5.2019 osvedčenie o evidencii vozidla, lekársku správu z kúpeľov, PN z kúpeľov, potvrdenie o zaplatení nákladov za ubytovanie v kúpeľoch, 22.9.2019 ZP z odboru cestnej dopravy z trestného konania, 8.10.2019 nemocenské - jeho výšku za apríl 2019, dohodu o pracovnej činnosti, výplatné pásky od F., 2.12.2019 lekársku správu zo 16.10.2019, 9.12.2019 čestné vyhlásenie k nákupnej cene nohavíc, k použitiu vozidla, 26.12.2019 rozhodnutie Sociálnej poisťovne o nepriznaní nemocenského za kúpeľnú liečbu, 27.1.2020 oznámenie o vznesení obvinenia, 4.3.2020 uznesenie o vznesení obvinenia s odôvodnením, 5.2.2020 posudok A.. P., aj s vyúčtovaním. Povinnosť škodcu má byť totožná s povinnosťou plnenia zo strany poisťovne, lebo napríklad pri úroku z omeškania vyvstáva otázka kto je povinný platiť úroky z omeškania za dobu pokým má poisťovňa možnosť prešetrovať poistnú udalosť v

zmysle ZPZP. Rovnako tak v príčinnej súvislosti so zdravotným poškodením boli náklady na doposielanie pošty, kde sa žalobkyňa správala zodpovedne a zabezpečila si túto službu aj v čase liečenia, mimo miesta bydliska. Rovnako ďalšie výdavky na cesty, ktoré boli súčasťou jej bežnej liečby, nie síce liečby zranení, ale jej bežné psychiatrické sedenia, ktoré, ak by nedošlo k nehode, by mohla absolvovať cestou autobusom, prípadne by bývala v mieste sídla lekára. Čo sa týka nohavíc nesmie byť poškodený stratový a musí byť uhradené prostriedky tak, aby si mohol zabezpečiť pôvodnú vec, ktorá mu bude slúžiť na pôvodný účel.

11. Podaním zo dňa 10.10.2022 žalovaná doplnila, že nebol žiadny dôvod, aby posudok o SSU vystavil znalec a vyúčtoval si poplatok podľa vyhlášky č. 491/2004 Z.z. ako znalecký úkon, aj keď vypracoval fakticky obyčajný posudok o SSU v zmysle zákona č. 437/2044 Z.z. (ako vyplýva zo ZP úlohou znalca bolo vykonať len bodové hodnotenie bolestného a SSU poškodenej). V zmysle ZoN bol ošetrovateľom, oprávneným vystaviť posudok o bolestnom, A.. A. Š.. Žalobkyňa nezdôvodnila potrebu vystaviť bodové hodnotenie znalcom. Žalovaná listom zo dňa 19.11.2019 adresovaným právnenému zástupcovi žalobkyne požiadala o doručenie originálu posudku o bolestnom a SSU vyplnenom posudzujúcim lekárom, pričom prílohou listu boli aj príslušné tlačivá Posudok o bolestnom a Posudok o sťažení spoločenského uplatnenia. Súčasne žalovaná poukázala na rozhodnutie OS Považská Bystrica, ktorý v obdobnom prípade náklad na ZP nepriznal. Pri škode na nohaviciach neuhradená suma predstavuje amortizačnú zrážku, keďže žalobkyňa nepreukázala relevantným dokladom dátum zakúpenia a cenu poškodených nohavíc ani poškodené nohavice nepredložila. V spornej časti 4,97 eur žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno o rozsahu a výške škody, pričom žalobkyňa má nárok na náhradu skutočnej škody. Cestovné náklady žalovaná neuznáva za tri posledné uplatňované cesty, keď žalobkyňa pri ceste do G. k ošetrojúcej psychiatrické nepreukázala súvis s dopravnou nehodou, keďže sa liečila na psychiatrické ochorenie ambulantne už pred nehodou. Pri cestách na výsluch do Z. nejde o náklad spojený s liečením. Náklad v podobe výdavku na doposielanie nespadá pod žiaden z nárokov krytých povinným zmluvným poistením. K úroku z omeškania žalovaná doplnila, že v žalobe žalobkyňa odvodzovala omeškanie žalovanej od doručenia výzvy na zaplatenie bolestného a SSU dňa 5.2.2010 s poukazom na § 563 OZ a § 517 ods. 2 OZ, čo považuje za nesprávne. Napriek aktuálnej zmene v rozhodovaní o úroku z omeškania voči poisťovniam, nemožno ignorovať úpravu v ZPZP, na základe ktorého si aj žalobkyňa uplatňuje v zmysle § 15 ods. 1 svoj nárok v tomto konaní. Žalobkyňa prehliada, že sa rozhodla si dobrovoľne uplatniť nárok voči poisťovni, nie voči škodcovi. V zmysle § 11 ods. 6, 7 ZPZP je splatnosť poistného plnenia určená špecificky. Poisťovňa sa zmysle daných ustanovení môže dostať do omeškania s vyplatením plnenia najskôr 16. deň po uplynutí 3 mesiacov na šetrenie od oznámenia poškodeného (a uplatnenia a preukázania nároku na náhradu škody). Nestačí tak iba uplatnenie nároku voči poisťovni, ale je potrebné aj jeho preukázanie, čo vyplýva aj priamo z § 15 ods. 1 ZPZP. Žalovaná tak nesúhlasí so stanovením omeškania tak ako si uplatňuje žalobkyňa. Pri akceptovaní uvedeného prístupu omeškania by poisťovňa bez akéhokoľvek šetrenia musela hradiť všetko, čo si poškodený u nej uplatní, bez ohľadu na prípadný sporný právny základ a nepreukázané nároky na náhradu škody. Pri rozhodovaní o omeškani žalovanej žiada zohľadniť okrem zákonnej úpravy aj iné skutočnosti (doloženie dokladov po podaní žaloby - napr. operačného protokolu ohľadom spornej pol. 170 zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne, ukončenie trestného konania voči poistenej, oboznámenie sa s trestným spisom, sporná aktívna vecná legitimácia žalobkyne s ohľadom na prebiehajúce konkurzné konanie). Z opatrnosti vzniká i námietka premlčania v časti zmeneného úroku z omeškania pri sume 68,76 eur a 25,- eur, kde je úrok z omeškania uplatnený od 17.5.2019 až podaním zo dňa 18.8.2022. Keďže úrok z omeškania sa premlčuje v troch rokoch, zmena obdobia, za ktoré si žalobkyňa uplatnila úrok z omeškania bola doručená súdu po 18.8.2022, a tak úrok za obdobie od 17.5.2019 do 18.8.2019 je premlčaný.

12. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 2.12.2022 za prítomnosti oboch sporových strán. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listín predložených, či navrhnutých stranami, a to najmä znaleckým posudkom A.. Z. P. č. 15/2020 s vyúčtovaním za jeho vypracovanie (čl. 4-14), čestným vyhlásením žalobkyne zo dňa 10.12.2019 (čl. 22), čestným vyhlásením B. E. zo dňa 10.12.2019 (čl. 23) spolu s pokladničnými blokmi za úhradu nafty (čl. 24) a technickým preukazom vozidla (čl. 25), pokladničnými blokmi za úhradu doposielania pošty (čl. 26-27), lekárskou správou zo dňa 24.1.2019 (čl. 59), znaleckým posudkom A.. Z. č. 134/19 z trestného spisu (čl. 75-91), potvrdením o nájme bytu v Hlohovci zo dňa 2.11.2021(čl. 100), správou lekára operátora - A.. Š. zo dňa 16.6.2022 (čl. 134), pričom listiny neoboznamoval osobitne na pojednávaní, keď stranám boli riadne doručené a neboli spochybnené.

13. Žalobkyňa na pojednávaní právom záverečnej reči uviedla k nákladom na znalecký posudok, že v tomto konaní sa ukázala jeho potrebnosť, aj keď dodatočne, po uplatnení nároku, keďže žalovaný spochybňoval výšku požadovaného bolestného a poukazoval na posudok obstaraný v trestnom konaní. Predloženie znaleckého posudku je vždy odôvodnené keď dochádza k súdnemu sporu, keďže takéto oprávnenie vyplýva z CSP, ktorý vyslovene uvádza, že strany môžu predložiť súkromný znalecký posudok. Zákon o odškodňovaní za bolesť nerieši situáciu súdnych sporov, čo aj nedostatočne zohľadnil Okresný súd Považská Bystrica v rozhodnutí predloženom žalovanou, kde sa uvádza, že podľa tohto zákona nie je nikto iný oprávnený vykonať obodovanie. V praxi ostatné poisťovne preplácajú náklady na znalecký posudok, zrejme z dôvodu, že posudkom je stanovená výška bolestného objektívne, keďže znalec nesie za svoj posudok disciplinárnu aj trestnú zodpovednosť, na rozdiel od ošetrojúceho lekára. Pokiaľ ide o náklady za škodu na nohaviciach, poškodenému má byť kompenzovaná všetka spôsobená škoda, a nemá v žiadnom prípade dôjsť k zhoršeniu jeho majetkového postavenia. Pri motorových vozidlách sa riešila oprava z dôvodu, že z podstaty veci je vozidlo opraviteľné. Odevy pri väčších poškodeniach, čo bol aj tento prípad, opraviteľné nie sú. Jediný spôsob ako žalovaná mohla zabezpečiť, aby mala znova nohavice, bola ich kúpa. Nosnou myšlienkou judikatúry, týkajúcej sa motorových vozidiel je odmietnutie princípu akejsi amortizácie, a to spôsobom, že pokiaľ si poškodený nahradí zničenú vec alebo jej časť, spôsobom ekonomicky primeraným, reálne možným, nemá byť zohľadňovaná žiadna amortizácia. Aplikujúc to na túto situáciu, nie je reálne zakúpiť použité nohavice za cenu nižšiu než 19,90 eur, a ani to nie je žalobkyňa povinná urobiť. Jediný reálny spôsob náhrady poškodenej veci, teda bolo zakúpenie nových resp. poskytnutie náhrady vo výške nákladov na obstaranie nových nohavíc. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, poukázala na povinnosť pri výklade zákonov postupovať v súlade s ich účelom a zmyslom. Vo vzťahu k poškodenému je jediným účelom ZPZP jeho postavenie zlepšiť, nie zhoršiť. Pokiaľ by tohto zákona nebolo, poškodený by vyzval priamo škodcu, a tomu by sa nárok stal splatným na druhý deň. Zákon škodcovi nepriznáva žiadnu lehotu na prešetrovanie nároku, a preto by táto lehotá nemala byť na ujmu poškodenému zohľadnená v úroku z omeškania, ani voči poisťovni. Pokiaľ by tohto zákona nebolo, a škodca by bol poistený, rovnako by neplnil na druhý deň po požiadaní, ale kontaktoval by svoju poisťovňu, ktorá by nedala súhlas k splneniu, až kým by vec neprešetrila, úroky z omeškania by však naďalej plynuli. Žalobkyňa nemôže utrpieť ujmu iba dôsledkom toho, že namiesto prevádzkovateľa vozidla žaluje priamo poisťovňu. ZPZP musí byť vykladaný tak, že poisťovňa plní presne ten istý nárok, ktorý má poškodený voči škodcovi. Niet vecného dôvodu na to, aby bol nárok poškodeného voči poisťovni nižší.

14. Žalovaná na pojednávaní právom záverečnej reči uviedla, že právny názor ohľadom omeškania poisťovne s plnením ignoruje platnú právnu úpravu zákon v ZPZP, a takýto prístup neodôvodnene stotožňuje pozíciu škodcu a pozíciu poisťovne, pričom ich postavenie vo vzťahu k poškodenému subjektu je odlišné, a je určené rôznymi právnymi predpismi. U osoby zodpovednej za škodu je to OZ a u poisťovne ZPZP. Poškodená mala možnosť si vybrať, voči ktorému z uvedených subjektov si svoje nároky uplatní, a tým, že si zvolila poisťovňu, je nutné jej nároky posudzovať s ohľadom na ZPZP, ktorý priamy nárok voči poisťovni výslovne upravuje. K náhrade za znalecký posudok, ktorý žalobkyňa predložila v tomto konaní na preukázanie bodového hodnotenia za bolestné, uviedla, že v podstate ide o trovy na preukázanie týchto nárokov a nie o náhradu škody na živote a zdraví, a tak analogicky, pokiaľ sa v súdnom konaní priznávajú len účelne vynaložené trovy a bodové hodnotenie týchto nárokov bolo možné v súlade so zákonom č. 437/2004 dosiahnuť vystavením posudku o bolestnom a SSU, považuje náklady za súkromný znalecký posudok, ktorého účelom bolo iba bodové hodnotenie, za nehospodárne a neúčelné. Problémom v konaní nebolo samotné bodové hodnotenie, ale nepreukázanie, že určité položky mali oporu v zdravotnej dokumentácii žalobkyne. Po predložení lekárskej správy - operačného protokolu, z ktorej vyplývala dôvodnosť bodového hodnotenia spornej položky, žalovaná pristúpila k doplateniu náhrady titulom bolestného. Žalovaná hneď po oznámení, že si poškodená uplatňuje náhradu škody, listom z 29.11.2019, adresovanom právnomu zástupcovi žalovanej, vyzvala, aby pre posúdenie nárokov na náhradu škody doručil originál posudku o bolestnom vyplnenom posudzujúcim lekárom, originál posudku o sťažení spoločenského uplatnenia, ak zranenie zanechalo trvalé následky, kópie lekárskeho správ o utrpených zraneniach v priebehu liečenia, vrátane prvotného ošetrenia a trvalých následkov. Uvedené zdôrazňuje aj v súvislosti s posudzovaním omeškania poisťovne s plnením, keď niektoré lekárske správy boli doložené až v priebehu súdneho konania. V tejto súvislosti poukázala aj na § 799 OZ, ods. 2, z ktorého vyplýva, že kto si uplatňuje nárok na plnenie voči poisťovni je povinný predložiť doklady, ktoré si poisťovňa vyžiada.

15. Predmetom konania je uplatnenie nároku žalobkyne na náhradu škody žalovanou ako poisťovateľom osoby, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá. Súd vec posúdil podľa nasledovných ustanovení právnych predpisov.

16. Podľa § 4 ods. 1,2 zákona č. 381/2001 Z.z. o o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase dopravnej nehody (ZPZP), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. (1) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 11 ods. 6 písm. a),b) ZPZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Podľa § 11 ods. 7 ZPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 ZPZP, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 ZPZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu dopravnej nehody (OZ), príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 122 ods. 1 OZ, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

Podľa § 122 ods. 2 OZ, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 449 OZ, pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením.

Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) <<https://www.zakonypreludi.sk/zz/1995-87>> platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2005 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia (ZoN) sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 7 ods. 1 ZoN, lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 7 ods. 6 ZoN, ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

17. Medzi stranami v priebehu konania prestala byť sporná väčšia časť uplatňovaných ako aj pôvodne sporovaných položiek náhrady škody. Taktiež predstala byť sporná otázka existencie povinnosti žalovanej (ako poisťovateľa prevádzkovateľa motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená) na úhradu nárokov žalobkyne v zmysle ZPZP z dôvodu dopravnej nehody, ktorou utrpela škodu. Vo vzťahu k zostávajúcim sporným položkám (náklady na doposielanie, cestovné náhrady, náhrada za znalecký posudok) nebola sporná ich uplatnená výška, či vznik tohto výdavku u žalobkyne, ale samotná existencia právneho nároku na uhradenie týchto položiek žalobkyňou žalovanou. Vo vzťahu k úroku z omeškania zostala po predložení rozhodnutia Ústavného súdu (ods. 8) sporná otázka okamihu vzniku nároku na tento úrok (resp. určenie lehoty splatnosti pohľadávky poisťovňou).

18. Súd v priebehu konania vo veci zmenil predbežné právne posúdenie ohľadne nároku žalobkyne na náhradu platby za doposielanie 25,- eur a uplatnených náhrad za pohonné hmoty spotrebované na dopravu k ošetrojúcej lekárnke (psychiatrické) za cesty dňa 29.1.2019 v sume nesporne celkom 10,80 eur (podľa vyčíslenia v žalobe) a na výsluch na ODI v nespornej sume 1,35 eur a 10,79 eur. Súd tu vychádzal zo skutočnosti, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má mať poškodený nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených výdavkov, ktoré mu vzniknú v priamej súvislosti s dopravnou nehodou a liečením jej následkov, a ktoré pre neho predstavujú majetkovú škodu, ktorá je v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, bez ktorej by takéto výdavky nevznikli. V tomto prípade nebolo sporným, že žalobkyňa bola z dôvodu poškodenia zdravia spôsobeného dopravnou nehodou dlhodobo práceneschopná, a to od 9.11.2018 do 8.4.2019 (potvrdenie čl. 3). Taktiež nebolo v konaní sporované, že v čase dopravnej nehody bývala a pracovala v G., čo preukazuje aj potvrdenie o nájme bytu zo dňa 2.11.2021 od prenajímateľky (čl. 100). V konaní taktiež nebolo sporným, že keďže počas doby práceneschopnosti, vzhľadom na povahu jej zranení, nebola schopná sa sama o seba postarať, bývala u svojej dcéry v Skalici, a na túto dobu (od 23.11.2018 do 31.3.2019) si zriadila službu doposielania poštových zásielok, za ktorú uhradila sumu 25,- eur (žiadosti o doposielanie a pokladničné bloky čl. 26-27). Súd za účelne vynaložené náklady v súvislosti s liečením žalobkyne podľa § 449 OZ (potrebné na riadny a úspešný priebeh jej liečby), ktorých náhrada je krytá ZPZP, považuje aj výdavky žalobkyne na doposielanie a za pohonné hmoty na realizáciu jej pravidelného vyšetrenia u ošetrojúcej psychiatricky v januári 2019. Súd má za to, že poškodenie zdravia dopravnou nehodou je výrazným zásahom do života poškodeného, ktorého zákonná ochrana spočíva práve v možnosti dosiahnuť aspoň čiastočnú kompenzáciu, a to v majetkovej sfére v podobe náhrady výdavkov, či strát, ktoré vzniknú v súvislosti s dopravnou nehodou, či jej liečením, pričom rozsah konkrétnych položiek, ktoré majú byť pokryté náhradou podľa ZPZP by mal byť vykladaný zásadne rozširujúco (extenzívne), nie zužujúco. Uvedená téza je potvrdená aj už existujúcou rozsiahlou judikatúrou k otázke náhrady nemajetkovej ujmy pozostalých, kde bola konštatovaná povinnosť poisťovní uhradiť za škodcu aj túto položku, hoci ZPZP s úhradou takéhoto nároku (ktorý nie je svojou povahou ani nárokom na náhradu škody na zdraví, či veciach v zmysle ustanovení OZ, ale právne nárokom na ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. OZ) výslovne nepočíta. Judikatúra tu však vychádza z účelu zákona a komunitárnej úpravy, v rámci ktorej aj podľa judikatúry Súdneho dvora má byť pojem „škoda“ vykladaný v tejto súvislosti extenzívne (podrobne napr. Uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016). Vychádzajúc z uvedeného má súd za to, že v prípade rozhodovania o tom, či určitý nárok na náhradu škody spadá pod náhradu v zmysle ZPZP by sa mal súd riadiť najmä pravidlom, či takýto nárok bol uplatnený poškodeným špekulatívne, umelo rozširujúc dovtedy existujúci rozsah „škody“ vzniknutej poškodenému, alebo ide o nárok, ktorý nesporne vznikol a predstavuje bežný, rozumný a hospodárny spôsob riešenia životných situácií poškodeného v súvislosti s utrpenou dopravnou nehodou a liečením jej následkov. Riešenie v podobe starostlivosti a opateru o poškodenú u jej rodiny - dcéry považuje súd za hospodárne a účelné, keď v opačnom prípade by žalobkyňi nepochybne vznikli iné výdavky za opateru a pomoc inou osobou, či zariadením. Obdobne realizácia dopravy žalobkyne motorovým vozidlom jej syna (uplatniac si iba konkrétny výdavok na spotrebované pohonné hmoty), a to z nevyhnutných dôvodov pravidelnej

lekárskej psychiatrickej kontroly a za účelom dostavenia sa na ODI v súvislosti s dopravnou nehodou, nepredstavuje špekulatívne rozširovanie nároku žalobkyne na náhradu škody. Zmenu pobytu žalobkyne po dopravnej nehode za účelom nevyhnutnej pomoci žalobkyňi pri liečení sa jej dcérou považuje súd za efektívne a hospodárne riešenie vzniknutej zdravotnej situácie žalobkyne, ktoré si logicky vyžiadalo (dočasný) výdavok na doposielanie pošty (ako zodpovedné a nevyhnutné dočasné riešenie možnosti listového kontaktu so žalobkyňou) a výdavok na pohonné hmoty v nespornej výške spolu 22,94 eur, a to 10,80 eur pri ceste na bežnú kontrolu žalobkyne k ošetrojúcej psychiatricke v G., keď psychiatrické vedenie žalobkyne (hoci v podobe kontroly stavu z dôvodu už pred nehodou existujúcej psychiatrickej diagnózy) je nepochybne predpokladom riadneho a zdarného priebehu liečebného procesu i fyzických zranení žalobkyne po dopravnej nehode a 10,79 eur a 1,35 eur pri ceste na ODI za účelom jej výsluchu, kde dostavenie sa na výsluch bolo povinnosťou žalobkyne, v jednoznačnej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako trestne stíhaným skutkom, pričom výsledky daného trestného stíhania mali priamy dosah a boli uplatňované najmä žalovanou aj v tomto konaní. Zodpovedný prístup žalovanej a skutočnosť, že ňou uplatňované výdavky nie sú vôbec špekulatívneho charakteru je vidno aj na tom, že výdavok na doposielanie pošty si uplatňovala iba po dobu trvania jej PN, pričom po zastabilizovaní jej stavu a pri ukončení PN (začiatkom apríla 2019) doriešila aj všetky administratívne záležitosti a prehlásila svoj trvalý pobyt (lustrácia čl. 95) do miesta, kde sa vtedy už reálne zdržiavala (Skalica) a súčasne ukončila poštové doposielanie. Priama príčinná súvislosť uvedených výdavkov s dopravnou nehodou je pre súd preukázaná tým, že bez dopravnej nehody (škodovej udalosti) by k týmto výdavkom na strane žalobkyne nedošlo (k psychiatricke by sa dostavila v mieste jej predchádzajúceho bydliska bez osobitných nákladov na dopravu a na ODI by sa vôbec nedostavovala), pričom predstavujú výdavky vynaložené za účelom zabezpečenia efektívneho a úspešného liečebného procesu žalobkyne, ktorá sa po dopravnej nehode nesporne nevedela o seba sama postarať. Súd tak žalobkyňi priznal nárok na náhradu škody v sume 25,- eur za uhradené náklady doposielania pošty na adresu, kde prebiehala jej liečba po dopravnej nehode a sumu 22,94 eur ako náklady na pohonné hmoty, ktoré spotreboval jej syn pri preprave žalobkyne z miesta liečby na nevyhnutné účely, a ktoré mu žalobkyňa nesporne uhradila.

19. Súd žalobkyňi nepriznal nárok na náhradu vecnej škody na poškodených nohaviciach v rozsahu neuznanom a neuhradenom žalovanou (4,97 eur). Žalobkyňa si v konaní pôvodne uplatňovala nárok na náhradu vecnej škody 19,90 eur, keď nohavice boli zničené po dopravnej nehode rozstrihnutím zdravotníkmi. Čestným prehlásením zo dňa 10.12.2019 žalobkyňa preukazovala, že nohavice zakúpila v polovici septembra 2018 za cenu 19,90 eur, s tým, že doklad o kúpe nemá k dispozícii. Žalovaná žalobkyňi z danej uplatnenej položky uhradila sumu 14,93 eur, zvyšok sporovala ako nepreukázanú škodu, resp. amortizačnú zrážku. K uvedenému súd uvádza, že v prípade vecnej škody sa uhrádza škoda skutočná, pričom sa vychádza z ceny veci v čase poškodenia (§442 ods. 1 OZ v spojení s § 443 OZ). Žalobkyňa bola v konaní stranou, ktorá znáša dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že nohavice v čase poškodenia mali hodnotu 19,90 eur, o ktorú bol ich zničením zmenšený majetok žalobkyne. Uvedené však nepreukázala, keď čestným prehlásením o nadobúdacej cene nohavíc mohla preukázať iba pôvodnú cenu (nových) nohavíc, avšak nie ich hodnotu v čase dopravnej nehody, ktorú tak preukázanú nemá. Je zrejmé, že hodnota úžitkovej veci sa jej postupným užívaním znižuje úmerne k dobe užívania, pričom dané obzvlášť platí pri veciach ako je oblečenie, ktoré i po krátkom užívaní strácajú na trhu svoju pôvodnú hodnotu, a preto súd nemal za preukázané, že by poškodením nohavíc žalovanej vznikla vecná škoda v rozsahu uplatňovaných 19,90 eur. Žalobkyňa nepreukázala ani inú konkrétnu škodu, ktorá by jej zničením nohavíc vznikla, a preto súd žalobu v zostávajúcom rozsahu vecnej škody 4,97 eur, pri sporovaní tohoto nároku, zamietol. K argumentu žalobkyne, že má mať nárok na náhradu celej obstarávacej ceny nohavíc bez prihliadania na amortizáciu v zmysle judikatúry k náhrade škody spôsobenej na motorovom vozidle a odstraňovanej jeho opravou, súd uvádza, že v tomto prípade ide o inú situáciu, keď v prípade motorových vozidiel je možná oprava poškodenej veci novými dielmi, kde poškodený nemá mať ujmu z osadenia nových dielov, ktorými sa (v spojení so skutočnosťou, že vozidlo bolo havarované) hodnota veci reálne nezvyší, avšak v tomto konaní sa uhrádza konkrétna škoda, ktorá má predstavovať hodnotu veci v čase poškodenia. Poškodené nohavice sa neopravovali, nevyčíslavala sa hodnota tejto opravy, ale rieši sa otázka skutočného zníženia rozsahu majetkových hodnôt na strane žalobkyne zničením jej nohavíc, a preto spomenutý argument nie je pre súd aplikovateľný. Žalobkyňa v záverečnej reči uvádzala, že poškodenému má byť kompenzovaná všetka spôsobená škoda, a nemá v žiadnom prípade dôjsť k zhoršeniu jeho majetkového postavenia, s čím sa súd stotožňuje, avšak s tým, že majetkové postavenie žalobkyne (v časti hodnoty nohavíc) v čase poškodenia nohavíc bolo definované práve hodnotou týchto nohavíc v čase poškodenia. Ak žalobkyňa uvádza, že jediný reálny spôsob náhrady za poškodenie veci bolo zakúpenie nových nohavíc, resp. poskytnutie náhrady vo výške nákladov na obstaranie nových nohavíc (t.j. rovnakých ako mala žalobkyňa na sebe v čase nehody,

ale nových), súd tento názor nezdiera, keď žalobkyni neboli zničené nohavice nové, ale nohavice už nosené a vznikla jej škoda vo výške hodnoty týchto nohavíc v čase ich zničenia, ktorú však konkrétne nepreukázala.

20. Súd žalobkyni priznal nárok na úhradu ňou nesporne zaplatených nákladov za vyhotovenie znaleckého posudku A. P. vo výške 199,20 eur (vyúčtovanie čl. 14). Súd má za to, že predmetný znalecký posudok bol podkladom, z ktorého sa vychádzalo tak v konaní, ako aj pri úhrade náhrady škody samotnou žalobkyňou. Argumentácia žalovanej, že tento nebol vyhotovený účelne, keď postačovalo bodové hodnotenie podľa posudku posudzujúceho lekára v zmysle ZoN, pre súd neobstojí z nasledovných dôvodov. Zo samotného priebehu konania je zrejmé, že bodové hodnotenie bolestného bolo podstatným predmetom sporu, ohľadne ktorého sa vykonávalo aj doplňujúce dokazovanie. Vo veci bol (už skôr) vyhotovený i iný znalecký posudok (v konaní trestnom), ktorý však dospel k inému záveru ohľadne celkového bodového hodnotenia ako posudok predložený žalobkyňou spoločne so žalobou. Pri súčasnej existencii už iného znaleckého posudku je pre súd zrozumiteľná snaha žalobkyne objektivizovať situáciu vyhotovením nového dôkazu v podobe znaleckého posudku, a teda dôkazu obdobnej právnej sily, kde pre prípad rozporu je zrejmé, že vyhotovovanie iba posudku posudzujúceho lekára by nemalo procesnú silu väčšiu ako už vyhotovený znalecký posudok v konaní trestnom. Poukazovať na zbytočnosť a neúčelnosť vyhotovovania tohto dôkazu by preto bolo podľa názoru súdu možné v prípade, ak by tento nevniesol do veci nové podstatné skutočnosti (ako tomu bolo v právnej veci, na ktorú poukazuje žalovaná - rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica čl. 184, kde obsah posudku nebol nijak sporný), čo však nie je pravdou. Nový znalecký posudok vyhodnotil nemajetkovú ujmu poškodenej správnym spôsobom (čo bolo preukázané následným dokazovaním v podobe dodatočných lekárskejších správ čl. 134 a chorobopisu žalobkyne z nemocnice v Skalici) a bol i podkladom konečnej úhrady tejto nemajetkovej ujmy (bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia) zo strany žalovanej. Súd tak uzatvára, že by sa mohol prikloniť k argumentácii žalovanej v prípade, ak by znalecký posudok neriešil otázky, ktoré boli medzi stranami sporované v civilnom konaní pred súdom (v tomto smere sa žalobkyňa vystavovala pri jeho vyhotovovaní riziku), avšak v tomto konaní znalecký posudok predstavoval efektívne predložený dôkazný prostriedok v protiklade k už inému existujúcemu znaleckému posudku, pričom následným dokazovaním sa spochybnenie predchádzajúceho existujúceho ohodnotenia preukázalo ako správne. Vzhľadom na okolnosti veci by tak súd v žiadnom prípade nepovažoval za spravodlivé, ak by žalobkyňa nemala mať nárok na úhradu výdavku, ktorý nesporne vynaložila, a to v súvislosti s uplatňovaním jej pohľadávky voči žalovanej (§ 121 ods. 3 OZ), keď z daného znaleckého posudku sa aj finálne pri odškodňovaní žalobkyne vychádzalo. Poistovňa si v rámci komunikácie so žalobkyňou vyžiadavala posudok o bolestnom vyplnený posudzujúcim lekárom a kópie lekárskejších správ. Žalobkyňa jej predložila znalecký posudok (pri ktorom znalec zodpovedá za jeho prípadnú nepravdivosť), ktorý mohol byť sám ako taký postačujúcim dôkazom (bez potreby pripájania ďalších správ - ako bolo v konaní aj neskôr preukázané), pričom jeho priamou prílohou bola i prepúšťacia správa žalobkyne z hospitalizácie ako podklad posudku. V prípade, ak by poisťovňa uhradila podľa tohto znaleckého posudku žalobkyni náhradu škody bez potreby sporového konania, je možné prisvedčiť jej argumentácii, že by nebola povinná hradiť náklady na jeho zhotovenie ako neúčelného a nevyžiadaného, avšak po rozsiahlom vykonanom dokazovaní v sporovom konaní práve na podklade predloženého znaleckého posudku, ktorý sa preukáže ako správny, má súd za to, že sú naplnené predpoklady na náhradu za tento výdavok žalovanej aj analogicky v zmysle § 7 ods. 6 ZoN. K predloženému rozhodnutiu týkajúcemu sa nepriznania náhrady za znalecký posudok (čl. 184 a nasl.) súd uvádza, že vo veci nie je viazaný právnym názorom iného súdu, avšak najmä zdôrazňuje, že v tomto konaní išlo o situáciu odlišnú ako vo veci predloženej (v danom konaní nebol nijako sporný obsah posudku a súčasne žalovaný tam uhradil i sumu nad rozsah žiadaný v žalobe, a preto súd mal za to, že uhradil i náklady spojené s uplatnením pohľadávky), ktorú súd posúdil s ohľadom na jej konkrétne špecifiká vyššie uvedeným spôsobom, ktorý považuje za spravodlivý a zodpovedajúci účelu aplikovaných ustanovení právnych predpisov.

21. Súd priznal žalobkyni voči žalovanej aj nárok na úhradu úrokov z omeškania. Tento priznal v zmysle najnovšieho rozhodnutia Ústavného súdu SR (ods. 8) a v zmysle ustanovení § 11 ods. 6,7 ZPZP. V zmysle rozhodnutia Ústavného súdu je zrejmé, že nárok na úroky z omeškania vzniká poškodenému i priamo voči poisťovni, a to nielen podľa § 11 ods. 8 ZPZP, ale aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, s modifikáciou úpravy splatnosti podľa ZPZP. Súd sa v tejto otázke stotožňuje s argumentáciou žalovanej, že pozícia poisťovne a škodcu nie je úplne totožnou čo do úhrady úrokov z omeškania z uplatňovanej sumy náhrady škody v zmysle ZPZP. Je na poškodenom, či si svoje nároky uplatní voči škodcovi, poisťovateľovi, alebo voči obom, avšak povinnosť každého z nich plniť má svoj osobitný právny základ, ktorý má v určitých parametroch iné právne dôsledky. Zodpovednosť

škodcu za škodu sa totiž riadi výlučne ustanoveniami Občianskeho zákonníka (vrátane nároku na úroky z omeškania), avšak povinnosť poisťovne plniť a jej podmienky, sú upravené v osobitnom predpise (ZPZP). ZPZP pritom výslovne upravuje, že poisťovateľ je podľa § 11 ods. 7 povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Podľa § 11 ods. 6 pritom lehota na vykonanie prešetrovania je 3 mesiace od odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti. Možnosť riadneho prešetrovania, ktoré je potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie v sebe prirodzene zahŕňa potrebu dostupnosti základných dokumentov preukazujúcich právo na poistné plnenie určitého rozsahu. V konaní nebolo sporným, že dokumentácia k základnej časti nároku uplatňovaného žalobkyňou (bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia) bola žalovanej doručená žalobkyňou dňa 5.2.2019. Súd pritom prešetrovanie rozsahu poskytnutia poistného plnenia považuje za jeden celok, t.j. má za to, že poisťovňa môže začať riadne prešetrovanie vtedy, keď má všetky od poškodeného žiadané dokumenty, a lehota prešetrovania tak neplynie samostatne pre jednotlivé čiastkové nároky na náhradu škody (napr. samostatne pre odškodnenie bolestného a samostatne pre uplatnené platby za kúpeľnú liečbu), ktorý postup by bol i nevhodný a ťažko realizovateľný. Súd tak považoval deň 5.2.2019 za počiatok na plynutie lehoty na prešetrovanie, ktoré umožňovalo žalovanej posúdiť rozsah nároku žalobkyne. Po uplynutí tejto lehoty troch mesiacov (5.5.2019) bola žalovaná povinná poskytnúť žalobkyňi poistné plnenie v lehote 15 dní, t.j. do 20.5.2020, uplynutím ktorej lehoty sa dostala do omeškania a vznikla jej povinnosť uhradiť popri základnom nároku aj jeho príslušenstvo v podobe úrokov z omeškania. Súd tak žalobkyňi priznal okrem sumy istiny špecifikovanej položkovite vyššie i nárok na úroky z omeškania z priznanej sumy istiny a súm ostatných častí nárokov na náhradu škody, ktoré boli v priebehu konania žalovanou dobrovoľne uspokojené, a to zo sumy 247,14 eur od 21.5.2020 do zaplatenia, zo sumy 6.836,45 eur (suma náhrady škody uhradená žalovanou podľa tvrdenia žalobkyne dňa 15.6.2022) od 21.5.2020 do 14.6.2022, a zo sumy 709,10 eur (suma náhrady škody uhradená žalovanou dňa 18.8.2022, kde žalovaná nepreukázala skoršiu úhradu) od 21.5.2020 do 17.8.2022. Súd nepriznal žalobkyňi nárok na úrok z omeškania do ňou uplatňovaného dňa úhrady súm počas konania, keď má za to, že daný deň úhrady už nemožno považovať za deň omeškania, t.j. priznal tento nárok z daných súm do dňa predchádzajúceho dňu úhrady, t.j. 14.6.2022 a 17.8.2022. Súd vo vzťahu k určeniu dňa splatnosti pohľadávky žalobkyne ešte dopĺňa, že skutočnosť sporovania nároku žalovanou (poukazovanie na nepreukázanie zodpovednosti škodcu, resp. iba prebiehajúce trestné konanie) nie je pre splatnosť jej dlhu voči žalobkyňi relevantnou. Poisťovňa má sama možnosť vyhodnotiť si (nesúc, rovnako ako civilný súd, odkázaná iba na výsledky trestného konania) zodpovednosť za vzniknutú škodu podľa skutkového stavu a dostupných vyžiadaných podkladov. Rovnako mala poisťovňa už v čase uplatnenia nároku zo strany žalobkyne, t.j. 5.2.2020 všetky relevantné listiny, na základe ktorých bol následne nárok žalobkyne uhrádzaný. Sepochybňovanie nároku uplatňovaného žalobkyňou na základe predloženého znaleckého posudku je spojené so súčasným rizikom žalovanej, že v prípade preukázania existencie tohto nároku, bude po zákonom uplatnení nároku na náhradu škody poškodeným, po uplynutí dostatočne dlhých zákonných lehôt určených práve na podrobné vyhodnotenie nároku a zákonnej lehoty na plnenie, platiť z včas neuhradených súm náhrady škody úroky z omeškania. K argumentu žalovanej k prebiehajúcej konkurznému konaniu na žalobkyňu súd uvádza, že nárok na úroky z omeškania s uvedeným nesúvisí, a keďže v čase rozhodnutia je žalovaná povinná platiť jednoznačne žalobkyňi, je jej povinná platiť celý nárok vrátane priznaného úroku z omeškania. V konaní boli priebežne sporované rôzne položky a žalovaná až do termínu úhrad počas konania neplnila dobrovoľne ani správcovi podstaty, ani žalobkyňi.

22. V nepriznanej časti, t.j. v časti náhrady škody za poškodené nohavice v sume 4,97 eur s uplatňovaným úrokom z omeškania, v časti nepriznaných úrokov z omeškania z ostatných častí uplatňovanej náhrady škody (od dátumu uplatneného žalobkyňou pre jednotlivé položky podľa ods. 4 do 20.5.2020) a v časti 0,02 eur - chyba pri zrátaní cestovných náhrad, ako aj v časti úroku z omeškania zo sumy 709,10 eur za deň 18.8.2022 a zo sumy 6.836,45 eur za deň 15.6.2022, súd žalobu zamietol (výrok III. rozhodnutia).

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej celkového úspechu 97%, keď žalobkyňa sa žalobou (po jej zmene) domáhala priznania sumy aj s úrokmi z omeškania celkom 8.735,22 eur (istiny 7.797,68 eur, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 709,10 eur od 7.2.2020 do 18.8.2022 (po späťvzati)- t.j. 89,75 eur, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 6.836,45 eur od 7.2.2020 do 15.6.2022 - 805,27 eur, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 252,13 eur od 7.2.2020 do dňa vyhlásenia rozhodnutia - 35,56 eur, úrokov z omeškania zo sumy 19,19 eur od 11.12.2019 do 6.2.2020 - 0,15 eur, zo sumy 93,76 eur od 17.5.2019 do 6.2.2020 - 3,41 eur, zo sumy 89,60 eur od 19.9.2019 do 6.2.2020 - 1,73 eur, zo sumy 101,62 eur od 10.10.2019 do 6.2.2020 - 1,67 eur), pričom za úspešnú môže byť považovaná (resp. mať okrem úspechu v konaní dôvod na náhradu trov i v časti kde späťvzatie úhradou nároku počas konania zavinila žalovaná - § 256 ods. 1 CSP) v časti o zaplatenie celkom 8.610,63 eur (suma istiny 7.545,55 eur uhradená počas konania, priznaná istina 247,14 eur, úroky z omeškania 5% ročne zo sumy 6.836,45 eur od 21.5.2020 do 14.6.2022 - 707,05 eur, zo sumy 247,14 eur od 21.5.2020 do 2.12.2022 - 31,34 eur, zo sumy 709,10 eur od 21.5.2020 do 17.8.2022 - 79,55 eur), čo predstavuje úspech v rozsahu 98,5%, ktorému zodpovedá neúspech 1,5%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).